

A hatalom kérdése

Földi életünknek minden napján folyamatosan választás elé vagyunk állítva.

Vagy Isten Szellemi királyságához tartozunk, és annak törvényeihez szabjuk a döntéseinket, vagy pedig e világ szelleme határoz meg minket.

A Bibliában, éppenúgy mint a Biblián kívül minden a hatalom kérdése körül forog. Ennek kell lennie számunkra is a perdöntő kérdésnek. Kinek a dicsőségét ábrázoljuk ki, kinek tulajdonítjuk a hatalmat úgy szellemi, mint a gyakorlati vonatkozásában.

A keresztség beszéde ostobaság azoknak akik elvesznek, de a megmenekülőknek Isten hatalma. Írva áll ugyanis: el fogom veszteni a bölcssek bölcsességét, és eltörlöm a belátók belátását (1Kor 1:18-19 Csia ford.)

Ahogy Krisztus használta az Istentől kapott hatalmát, az mindenestül fogva legitim s jogtiszt volt. Az Ő keresztségének üzenete erről szól. Az új ember jogtiszt hatalom gyakorlásáról. Ennek az üzenetnek kell ránk hatással lenni, mint átfformáló megtartó erőnek. Az Ige határozottan felszólít minket hogy az az észjárás, motiváltság, indulat legyen bennünk ami volt a Krisztusban. (Fil 2:5) Mert keresztről való beszéd Isten hatalma. Amikor Isten újjá kíván formálni egy embert azt nem egyébbel teszi, mint a keresztség üzenetével, azzal, hogy eleven példát állít elénk Krisztus személyében.

Ma oly módon kívánnak Isten hatalmából részesedni, felemelkedni, hogy nem akarják a keresztség munkáját az életükben.

Valamennyien ismerjük a nagy parancsolatot:

Szeresd az Urat a te Istenedet teljes szívedből, teljes lelkedből, és teljes elmédből!
(Mt: 22:37)

Krisztus demonstrálja az elbukott, eltévelyedett emberiségnek, mit jelent Istent teljes szívből, teljes lélekből, és teljes elméből szeretni. Mit is jelent? Ez az engedelmisséget jelenti.

Mert az Isten szeretése aban áll, hogy rendelkezéseit megőrizzük (kivitelezzük). Rendelkezései pedig nem nehezek. (1Jn 5:3 Csia ford.)

Ma Isten ilyen keresztségre vár, olyan emberek csoportjára, akik győztesek, akik lelküket nem kímélik, mert tudják mit jelent Istent a teljességből szeretni. Mert nekik egyetlen dolog fontos csupán: az Atya Imádata, és az Ő kijelentett Igéje, mely táplálék a számukra. Isten kenete az ilyen, hiteles egyházra fog kiáradni.

Fel kell eszmélnünk a keresztség vallásos érzületű szemléléséből.

Krisztus kereszthalálának nem pusztán történelmi értéke van de szellemi értéke is. Ha nem látjuk, nem értjük a keresztség üzenetét, akkor az életünk céltévesztésbe fut, s éppen úgy tévelygő juhok maradunk mint korábban. Éppen úgy maradunk olyan emberek akikről Ézsaiás próféta írt:

Mindnyájan tévelyegtünk, mint a juhok, mindenki a maga útját járta.... (Ézsaiás 53:6 Újford.)

Fel kell eszmélnünk, arra az igen egyszerű tényre, hogy számunkra Jézus az Út. Feleszmélni, és megtérni.

Egyszerűen nem létezik, elképzelhetetlennek kell hogy tekintsünk olyan életpályákat, mely nem az Atyának való engedelmisséggel van kikövezve.

Amennyiben mégis ez történik, céltévesztett lesz a hatalom is, kezdve annak megragadásával.

Ma tragikus módon pontosan ez történik.

Ma többek előszeretettel kiáltják ki magukat apostoloknak, prófétáknak, annélkül hogy gyönyörködnének isten szent félelmében annélkül hogy az alázattal és az engedelmisséggel legalább köszönő viszonyban lennének. Az ilyen emberekkel telve van a Youtube, meg a többi médiacsatorna. Az igazság az, hogy ma minnél hangzatosabb egy titulus, annál vonzóbb az Eklézsia számára. Ez mély szomorúsággal tölt el, kivált ha Urunk ezzel kapcsolatos tanítását nézem:

*...aki közöttetek nagy akar lenni, legyen a ti szolgátok. És aki közöttetek első akar lenni, legyen a ti szolgátok. Valamint az embernek Fia nem azért jött, hogy néki szolgáljanak, hanem hogy ő szolgáljon, és adja az ő életét váltságul sokakért. (Mt 20:26-28)
Hanem aki a nagyobb közöttetek, legyen a ti szolgátok. Mert aki magát felmagasztalja, megaláztatik; és aki magát megalázza, felmagasztaltatik. (Mt 23:11-12)*

Istennél minden felemeltetés, kenet, megbecsülés abból származik, hogy az ember engedi a keresztt általi megtöretést, oly módon hogy lépésről lépésre az Atya akaratát cselekszi.

Urunk életén gyakorlatilag az összes létező kenet meg tudott nyugodni. Ennek egyetlen oka az volt, hogy Isten félelmében telt minden gyönyörűsége. (Ézsa 11:3a)

Fantasztikus az ilyen élet, csodálatos, természetfeletti, mert az Istenfélelemben telik minden öröme, abban, hogy minduntalan meghajoljon, megtöressen, engedelmeskedjen.

A mennyben ezért egyedül Isten egyszülött Fiának van értéke, dicsősége, méltósága.

A szent Baránynak.

Vajon az Ő kereszttje egy számunkra független dolog, vagy egy hatalmi, befolyással bíró erő ami karakterünkre van hatással, az eddig érintetlen egónkra, hogy újjáteremtsen minket egy egészen más terészetű életre, mely így imádkozik:

Atyánk jöjjön el a Te királyságod, legyen meg a Te akaratod, akárcsak a mennyben, úgy a földön is! (Mt 6:10)

Tergulicza Eszter